

Protokol o hlavním líčení
Přepis záznamu pořízeného dle § 55b odst. 5 tr. ř.

Městský soud v Praze

dne 7. 6. 2007

v 9:00 hod.

Trestní věc proti: obž. Mgr. Jakub Turek
pro trestný čin podle: § 149 tr. zák.

Přítomni:

Předseda senátu:	JUDr. Jan Sváček
Přisedící:	Ing. Jana Svobodová Vladimír Wolf
Protokolující úřednice:	Dagmar Petrová
MSZ:	Mgr. Jan Polanecký
Obhájce:	JUDr. Zdeněk Klouček
Obžalovaný:	Mgr. Jakub Turek – osobně, totožnost dle OP č. 109 102 465
Poškozený:	Roman Kamler – osobně, totožnost dle OP č. 104 321 141
Zástupce poškozeného:	JUDr. Jaroslav Radil

Všechny lhůty zachovány.

Založena plná moc JUDr. Kloučka a JUDr. Radila

Konstatováno, že se omluvil svědek Zdeněk Barnet a Mgr. Jiří Brožek, nedostavila se Eva Komárková.

Státní zástupce čte obžalobu.

Předseda senátu se táže zástupce poškozeného JUDr. Radila, zda a s jakým návrhem na náhradu škody se připojuje.

Zástupce poškozeného informuje soud, že vzniklé škody jsou těžko vyčíslitelné, jedná se o ztrátu vánočního trhu a o hrozbu ztráty podnikatelské působnosti v dané oblasti, jsou to řádově částky přesahující 1 milion, nicméně pro účely trestního řízení tento nárok neuplatňujeme z důvodu obtížnosti prokazování.

Obhájce JUDr. Klouček upozorňuje, že podaná obžaloba je pro trestný čin podle § 149 tr. zák., jehož objektivní stránkou je jednání v rozporu s předpisy upravujícími soutěž v hospodářském styku, z obžaloby neslyšel žádný odkaz, které ustanovení je obžalovaným porušeno a domnívá se, že z tohoto pohledu je obžaloba neurčitá a že je obtížné se hájit.

V 9.15 hod. svědek Kamler opouští jednací síň.

Obž. Turek, generálie na č.l. 71.

Po poučení dle § 33 a § 92 odst. 2 tr. ř. uvádí: poučení jsem porozuměl a vypovídat budu.

K dotazu předsedy senátu uvádí:

Obžaloba je hodně neurčitá. Podle mého názoru nejsem soutěžitel na trhu v tom smyslu, že bych byl nějakým způsobem zainteresovaný na firmě, která vyrábí, prodává nebo má cokoliv společného s výrobou oděvů případně prodejem obuvi, což je firma Kammsport a firma Tilak pana Kamlera. Od roku 1991 nebo 1992 jsem byl novinářem zcela nezávislým na jakémkoliv obchodním modelu. Druhá věc je samotné meritum věci. O tom problému, o kterém píšeme, se mluví mezi obchodníky, to jsme měli potvrzené ze dvou zdrojů, které nebudu sdělovat, protože by je to mohlo poškodit minimálně vztahově a druhá věc je, že my jsme napsali, že se mezi obchodníky o tom říká. V tu chvíli, když jsme si tu zprávu mohli ověřit, tzn. že jsme se obrátili přímo na centrálu firmy Gore, která dává licenci, tak jsme uvedli, že to, co se říká, není pravda. Podmiňovací způsob, ze kterého každý čtenář mohl vytušit, že nevíme, jestli ta zpráva je pravdivá nebo ne. V současné době jsem šéfredaktor a spoludávatel firmy, která je vydavatelem tohoto serveru, ovšem v roce 2004 jsem byl běžným uživatelem internetu, shodou okolností tuto doménu, kde je možné publikovat, vlastnil můj bratr Ondřej Turek a vlastní ji doteď. Na doméně běží jakýsi technický systém, který umožňuje jakémukoliv člověku, aby se do toho připojil a poslal tam svůj názor, zprávu, jakýkoliv poznatek, což jsem učinil. V tu chvíli jsem nebyl zodpovědný za celý chod serveru, tím pádem jsem nebyl tím, kdo to ovlivňoval. Jako novinář cítím, že existuje svoboda slova. Když jsme uvedli, že je to neověřená zpráva, tak máme právo uveřejňovat v podstatě cokoliv, co odpovídá pravdě.

Předseda senátu:

Kdy jste se stal šéfredaktorem?

Obž. Turek:

Asi v roce 2005.

Předseda senátu:

Čím jste se živil v době, kdy tento článek vyšel na serveru, tzn. v listopadu 2004?

Obž. Turek:

Byl jsem novinář na volné noze, přispíval jsem do spousty různých periodik jak internetových, tak tištěných.

Předseda senátu:

Osoby, o kterých nechcete hovořit, mají nějaký obchodní vztah k soutěžiteli?

Obž. Turek:

To nedokáži odhadnout. Jeden člověk byl přímo z firmy Gore, protože se pohyboval na veletrhu Sport Life v Brně, kde ta zpráva vznikla a druhý byl jeden z obchodníků, který prodává mnoho různých značek včetně Tilaku. Byl to internetový obchodník.

Předseda senátu:

Měly tyto osoby nějaké obchodní vztahy k dodávce kalhot nebo služebních oděvů pro horskou službu?

Obž. Turek:

To mohu téměř stoprocentně vyloučit, protože ten internetový obchodník, který dodává do mnoha obchodů, čili nemá s obchodem nic společného. Je to veřejný obchodník a firma Gore, s jejímž zástupcem jsem mluvil, je firma, která prodává ne závěrečný produkt, tj. ty kalhoty nebo oblečení, ale dává jim součást toho oblečení, tzn. nějakou látku, kde je ta membrána, tu dodává výrobcům a ti pak prodávají dál. Sám nevyrábí vůbec nic.

Předseda senátu:

Víte o tom, že by někdo z těchto osob usiloval ve výběrovém řízení o získání zakázky pro oblečení horské služby? Nebo že by některá z těchto osob podporovala jiného soutěžitele v této soutěži?

Obž. Turek:

To netuším, protože neznám to pozadí, ale určitě ani jeden z těchto mých zdrojů do veřejné soutěže o dodávku pro horskou službu vůbec nebyl zařazen, ani o to neusiloval, protože to je mimo jejich působnost.

Předseda senátu:

Přemýšlel jste o tom, že by tyto informace mohly poškodit poškozenou firmu z hlediska dodávek, případně veřejné soutěže?

Obž. Turek:

Samozřejmě tuším, že své zkušenosti z novin, že takové věci se stávají, ovšem z profesního hlediska k tomu nepřihlížíme. Přihlížíme pouze k tomu, jestli ta zpráva je pravdivá nebo není, ale jestli mohu poškodit nebo naopak někomu pomoci, o tom nepřemýšlíme, protože pracujeme pro čtenáře a ne pro firmy. Vztahujeme spíš k pravdě než k důsledkům.

Předseda senátu:

Věděl jste, že v té době nebo v následné době Tilak usiluje o zakázku oděvů pro horskou službu?

Obž. Turek:

Netušil jsem to, pouze vím, že v Tilaku chodili lidé z horské služby, protože jsem je viděl na svazích. Ale o výběrovém řízení jsem netušil.

Předseda senátu:

Ani o žádném jiném výběrovém řízení, do kterého se hlásil?

Obž. Turek:

O tom nejsem informován, nejsem ekonomický redaktor.

Předseda senátu:

Byl jste v té době v kontaktu s nějakými výrobci nebo producenty outdoorového oblečení?

Obž. Turek:

Nebyl jsem v žádném vztahu. Možná později. V současné době tím, že jsem spolumajitelem vydavatelské firmy na doméně, která sice patří mému bratrovi, vydává internetový server a v současné době i tištěný časopis, tak žijeme z inzerce, kde zadávají různé firmy jakoukoliv inzerci, ovšem nejsme schopni to ovlivnit, ani nechceme.

Přisedící Wolf:

Kdo napsal a uveřejnil 12. 11. 2004 článek, který je uveden v obžalobě?

Obž. Turek:

Já.

Přisedící Wolf:

Uveřejnil jste ho se souhlasem šéfredaktora?

Obž. Turek:

Myslíte majitele domény, to je z mého pohledu něco jiného. Zpětně to věděl, v tu chvíli to nemohl ovlivnit, protože jsem to psal přímo na veletrhu na přenosném počítači. Je to částečně samoobslužný systém, kdokoli tam cokoli napíše, tak to tam zůstane.

Státní zástupce:

Jaké bylo složení redakce?

Obž. Turek:

Vyšel jsem z tištěných novin Mladá fronta. V těch tištěných médiích je to jasné. Ten člověk je buď zaměstnaný nebo je nějakým způsobem vázaný přímo v té redakci. Jako redakce se na internetových serverech označuje široká síť spolupracovníků, záleží na tom, jak provozovatel nebo vydavatelská firma označí své lidi. Redaktor může být člověk, který napíše dva články měsíčně, může to být člověk, který občas přispěje, ale protože má vliv na chod redakce, tak v tu chvíli je to redakce. Užší skupina lidí, kteří na tom více participovali, bylo 5 – 7 lidí včetně technického personálu, který nebyl zaměstnaný majitelem domény.

Státní zástupce:

Můžete popsat organizaci a chod redakce?

Obž. Turek:

Existovala doména, což je jenom jméno, která byla zaregistrovaná mým bratrem Ondřejem Turkem. Na této doméně, ta se jmenuje www.horydoly.cz, fungoval jakýsi technický systém, který se projevuje tak, že uživatel, který na tuto doménu přijde, uvidí něco jako noviny. Část tohoto systému, co běžný uživatel vidí, je taková, že ji doplňují lidé z redakce, tzn. že mají nějaká přístupová hesla, a část tohoto systému je zcela otevřená pro kohokoliv. Já jsem byl ten, kdo měl přístup tímto způsobem. Tam může kdokoliv napsat cokoliv, doporučujeme lidem, aby se podepisovali svým pravým jménem, maximálně přezdívkou, která je všeobecně známá. Já jsem byl v takové té širší skupině, která se označuje jako redakce. Nebyl jsem ten, kdo to přesně určoval, nebyl jsem majitel, který by řekl: takhle se to udělá nebo se to udělá jinak.

Státní zástupce:

Kdo za toto zodpovídal, kdo určoval obsah vydání?

Obž. Turek:

Je to na dohodu plus mínus pěti lidí, v té skupině jsem byl já, pan Martin Kössl, to je člověk, který určoval, co je technicky možné, byl tam pan Ondřej Turek jako majitel domény, spolupracoval s námi pan Aleš Erbek, který měl na starosti věci ohledně snowboardů, teď si na další lidi nevzpomínám.

Státní zástupce:

Předpokládám, že v té organizaci nepanoval chaos, že tomu někdo dával nějakou formu a někdo o něčem rozhodoval.

Obž. Turek:

V tu chvíli, když ten člověk tam něco vydá, tak mu nikdo nemůže moc zamezit. Proto jsem zmiňoval pana Kössla, který je technik, protože on je schopen říct, co je technicky možné. Co kdo napíše nebo udělá je poměrně volná věc.

Státní zástupce:

Co měl váš bratr na starost?

Obž. Turek:

Částečně obsah, částečně technickou stránku věci. V současné době má na starosti technické věci a inzerci. Ale v tu chvíli ten server nevydělával.

Státní zástupce:

On se také angažuje v oblasti rekreačního sportu, vybavení atd.?

Obhájce protestuje proti položeným otázkám. Ty směřují k objasnění toho, jak to funguje uvnitř, ale nepřispívají nijak k řešení toho, zda to, co bylo uveřejněno, bylo v rozporu s nějakými předpisy a mělo nějaký následek.

Státní zástupce:

Jakou agendu měl na starosti váš bratr?

Obž. Turek:

Tak jako všichni. V tom serveru vidíte, že jsou články podepsané i Ondřej Turek.

Státní zástupce:

Vy anglicky umíte, což zjišťujeme i z e-mailové komunikace, která je součástí spisu. Můžete soudu sdělit, co to znamená „editor engiew“?

Obž. Turek:

Hlavní editor. Je to trošku něco jiného než šéfredaktor, protože v tom anglicky mluvícím internetovém provozu editor engiew obvykle není označován jako šéfredaktor, ale jako ten, který edituje něco důležitého. Je to člověk, který částečně upravuje cizí články, částečně je píše sám a snaží se dát dohromady informace, které získal buď, případně jeho kolegové.

Předseda senátu:

Co to znamená, vykonávat svobodné povolání novináře? Říkáte, že sem tam jste něco napsal, je to právě to, co se dá pod tímto pojmem rozumět?

Obž. Turek:

Je to tak s tím, že některé věci jsem dělal na dlouhodobé dohody, ústní, ale platné, některé věci jsem dělal ??? oklok ???. Řekněme, že Hospodářské noviny mají nějakou barevnou přílohu, šéf té přílohy mi zavolá, řekne: potřebovali bychom informace o Chorvatsku, já jsem je získal, zpracoval a vyšel článek pod mým jménem v Hospodářských novinách. Takhle to bylo s mnoha různými periodiky.

Státní zástupce:

Byl jste nějak honorován za přispívání na tento server?

Obž. Turek:

Nebyl. Samozřejmě mě to bavilo. Člověk je rád, že je v práci, prostě entuziasmus. Když to srovnám s tím, že jsem se zabýval internetem už předtím, dlouho jsem byl v Mladé frontě, měl jsem tam částečně na starost práci se vznikajícím serverem „iDnes“, viděl jsem, jaké jsou tam chyby, z mého pohledu, velkém molochu, ty chyby jsem se snažil napravit někde jinde a snažil jsem se, abych to, co jsem viděl špatně někde jinde, abych dělal dobře jinde.

Státní zástupce:

Co to pro vás obnáší, vykonávat takovou práci. Jakým způsobem získáváte informace, kolik vás to stojí času a úsilí?

Obž. Turek:

V tu chvíli mě to stálo řádově 16 hodin denně práce, pro „horydoly“ jsem mohl pracovat pár hodin denně, zbytek jsem věnoval komerční činnosti, za kterou jsem dostával zapláceno, protože musím živit dvě děti a ženu, která pracovala na částečný pracovní úvazek.

Státní zástupce:

Kam jinde jste přispíval, jak jste byl honorován?

Obhájce opět protestuje, domnívá se, že otázky, kde jinde pracoval,...

Předseda senátu upozorňuje, že on řídí proces a bude rozhodovat o tom, jaké otázky souvisí s předmětným tématem, jaké nikoliv a včas zakročí, pokud bude mít pocit, se to míjí s předmětem dokazování.

Obž. Turek:

Co mě napadá, neberte mě úplně za slovo, jestli to bylo o půl roku předtím nebo zatím, nemám s sebou daňové přiznání, byla to tehdy Mladá fronta jako tištěné noviny, iDnes jako server, Hospodářské noviny, většinou to byla barevná střeďeční příloha Ihned, která se týká cestování, turistiky apod., hodně jsem pracoval pro ekonomický časopis Profit, ve které jsem byl dokonce zaměstnán na půl, třičtvrtě roku, abych tam udělal pořádek jako zástupce šéfredaktora, časopis Merien a další, řekl bych, řádově, během doby plus minus 1 rok jsem pracoval asi pro 15 periodik.

Státní zástupce:

Z čeho byl živ takový server v té době?

Obž. Turek:

V té době nebyl živ z ničeho, doménu platil můj bratr Ondřej Turek a zbytek jsou lidé jako já, entuziasisti, kteří chtějí ostatním sdělit něco, že byli někde na výletě, mají k tomu krásné fotky, případně, že vědí, že firma ta a ta prodává něco levněji nebo draž nebo něco takového. Když se to potom změnilo na komerční server, server, který vydělává, my jsme s mým bratrem založili společnost s r.o., v tu chvíli se to mění na to, že je to všechno placeno z reklamy. Obecně servery v České republice žijí částečně z reklamy a částečně z věcí, které se vůbec neslučují s novinářskou etikou, to je různá podprahová reklama, skrytá reklama a podobné věci.

Státní zástupce:

Váš server byl nositelem nějaké reklamy a jakého druhu?

Obž. Turek:

V tu chvíli myslím že nebyl, určitě nic nevydělával, pakliže něco vydělával, tak to šlo na správu domény, toho systému. Určitě neplatil nic svým přispěvatelům včetně mě a nevydělával na tom ani majitel domény. Vím, že říkal, že na to doplácel z vlastní kapsy, aby mohl provozovat ten technický systém.

Zástupce poškozeného:

Mohl byste soudu sdělit okruh čtenářů, kterým byli informace z této domény určovány?

Obž. Turek:

My ty informace nikomu neurčujeme, ty si lidé vyhledávají sami. V současné době máme poměrně přesné měření k dispozici právě tím, že jsme přešli do komerční sféry, tak jsme schopni, my jako společnost s ručením omezeným, zjistit, kdo tam chodí. Víme, že většina

čtenářů přichází z vyhledávačů. Oni si zadají v seznamu nějaké slovo „Materhorn“ a před nimi se objeví...

Zástupce poškozeného:

Otázka zněla na okruh čtenářů.

Obž. Turek:

To je ten okruh čtenářů, kteří přicházejí z vyhledávačů, tzn. nejsou to lidé, kteří nejsou úplně specializovaní.

Zástupce poškozeného:

Koho jste informací, která se projednává u tohoto soudu, chtěl oslovit? Jaký informační význam a závažnost tato informace pro vás osobně měla, že jste ji uveřejnil?

Obž. Turek:

My nechceme oslovit nikoho konkrétního. Ta informace pro mě osobně neměla žádnou, protože nejsem soutěžitel na trhu, to je jedna věc. Druhá věc, z profesního hlediska je to důležitá informace, předpokládám, pro podniky, které s firmou Tilak případně s ostatními firmami na trhu nějakým způsobem obchodují.

Zástupce poškozeného:

Můžete soudu sdělit, zda znáte Bronislava Adamce? V souvislosti s informací, kterou jste uveřejnil na serveru v tom inkriminovaném rozhodném období, byl jste s touto osobou ve styku?

Obž. Turek:

Bronislava Adamce znám, přišel jsem s ním do styku minimálně dvakrát, třikrát. Jednou osobně jsem s ním strávil 2 nebo 3 dny ve firmě Gore, jíž byl v té době zástupcem. V inkriminované době jsem s ním minimálně 2 - 3 roky už ve styku nebyl.

Zástupce poškozeného:

Co jste od něj před těmi třemi lety, než jste informaci publikoval, dozvěděl? Pokud to byly informace, které se váží k informaci, kterou jste poskytl v rozhodném období, řekněte soudu, proč jste ji uveřejnil až v roce 2004?

Obž. Turek:

Pan Adamec pracoval tehdy jako zástupce pro Střední Evropu, pro Českou republiku určitě, pro firmu Gore, která měla centrálu v Německu. Pan Adamec měl na starost reklamu a propagaci a nabídl Mladé frontě Dnes, pro kterou jsem pracoval, plus malému, ale odbornému periodiku „Svět outdoor a vybavení“, aby s ním jeli do centrály, aby jim ukázal, jak funguje firma Gore, jak fungují její výrobky. Já, pan Petr Ďoubalík ze Světa outdooru a pan Adamec jsme jeli do centrály Gore, tam nám předváděli širokou škálu věcí...

Předseda senátu:

Zopakuji otázku: ty dva, tři roky před 12. listopadem 2004, kdy vyšel článek na serveru, jste se dozvěděl něco od pana Adamce, co by souviselo s touto trestnou činností? Hovořil jste s panem Adamcem o něčem, co by souviselo s tím, co je předmětem obžaloby?

Obž. Turek:

Mluvili jsme o krachu firmy Kammsport, které v tu chvíli byl zástupcem, kromě toho, že byl zástupcem firmy Gore. Říkal, že firma Kammsport dostala velkou likvidační pokutu od Finančního úřadu v Šumperku kvůli tomu, že vedla neprůhledné účetnictví.

Zástupce poškozeného:

Proč jste tuto informaci zveřejnil až v roce 2004?

Obž. Turek:

Je to čistě z novinářského hlediska, protože my jsme psali o firmě Tilak, že obchodníci říkají, že by mohla přijít o licenci a k tomu jsme přidali informaci o tom, co je firma Tilak, na koho navazuje, kdo ji vlastní.

Zástupce poškozeného:

Prezentoval jste se na stránkách „horydoly“ v inkriminované době jako osoba související s doménou „horydoly“?

Obž. Turek:

Prezentoval, protože jsem patřil do té širší redakční skupiny, zároveň přesně jako v anglické části e-mailu jsem se prezentoval jako editor.

Zástupce poškozeného:

Sdělte soudu, jak se kdokoliv z nás dostane na titulní stránku domény 2004 s výrazným grafickým vyjádřením k informaci, které chceme sdělit?

Obž. Turek:

Tam je část, která se týká čistě redakce, to je ta širší skupina, a část, kde je přímo napsáno: napište, podepište se. Mluvíme o titulní stránce i jakékoliv další stránce. Bylo to tak tehdy a je to tak stále.

Zástupce poškozeného:

Můžete soudu sdělit, proč jste na stránkách „horydoly“ uveřejnil před konáním tohoto soudu listiny, které jsou obsaženy v tomto trestním spisu, zejména výpověď svědka a poškozeného pana Romana Kamlera z přípravného řízení? Co jste tímto sledoval?

Obž. Turek:

Chtěli jsme říct, co se stalo a jak se stalo, Teprve po několika výsleších na policii jsem se dostal k tomu, že pan Kamler ve výslechu řekl, že opravdu dostal pokutu... Protože za část mého vyjádření jsem se já i redakce omluvili, protože jsme netušili, že pan Kamler opravdu nezkrachoval. Ta informace od pana Adamce, který byl tehdy důvěrnou osobou a řekl, že Kammsport dostal likvidační pokutu od finančního úřadu, se nezakládala na pravdě. To jsme uveřejnili, nebyla to pravda, ale my jsme to netušili. Žádali jsme pana Kamlera i jeho právního zástupce, jestli by nám to mohli objasnit, oni řekli že ne. V tuhle chvíli jsme teprve zjistili, jak to ve skutečnosti bylo, nebo alespoň pravděpodobně, omlouvali jsme se.

Předseda senátu:

Kdy to bylo zveřejněno?

Obž. Turek:

22. května letošního roku.

Předseda senátu upozorňuje, že jakékoliv využívání jeho serveru pro informace o probíhajícím trestním stíhání proti jeho osobě považuje minimálně za eticky nevhodné z hlediska novinářské etiky a není schopen v tuto chvíli k tomu zaujmout jiné procesní a právní stanovisko.

Zástupce poškozeného:

Pane obžalovaný, mohl byste uvést, jaká je souvislost mezi počtem návštěvníků na doméně „horydoly“ a ekonomickou stabilitou této domény?

Obž. Turek:

Je zcela zásadní. V současné době server žije pouze z reklamy, z ničeho jiného. Ve chvíli, když přijde více návštěvníků, jsme schopni, jako spol. s r.o., nabídnout reklamu za nižší peníze, ovšem zároveň tento případ po zveřejnění této diskutované věci v podstatě na to nemá žádný vliv, protože počet návštěvníků se počítá tzv. unikátním čtenářem. Když přijde jednou za měsíc, tak je to unikátní čtenář. Za to se platí. Lidé, kteří přijdou třeba pětkrát denně, aby diskutovali o tomto problému, nejsou pro placení podstatní.

Zástupce poškozeného:

Sledovali jste počty návštěvníků, kteří se vyjadřovali k této kauze? Je vám to číslo známé?

Obž. Turek:

Nijak zvlášť jsme to nesledovali, můžu říci, je to pouze odhad, není to číslo, které je auditované, veřejný sčítatel Utopist, kde ta doména byla zaregistrovaná, něco počítal, tam to vychází asi 8 tisíc návštěvníků za měsíc.

Zástupce poškozeného:

Použili jste toto číslo při obchodních jednáních o reklamě, o získání reklamy, použili jste toto číslo těchto návštěvníků v této kauze do nějakého čísla, kterým jste přesvědčovali inzerenty, že vaše doména je navštěvovaná?

Obž. Turek:

Na to nedokážu odpovědět, za to jsem neměl zodpovědnost.

Obhájce:

Měl jste pocit, že při vydávání těch článků zasahujete do hospodářské soutěže? Pokud ano, mezi kým, kdo byli účastníky?

Obž. Turek:

Myslím, že do žádné hospodářské soutěže jsem nezasáhl v právním slova smyslu už z toho důvodu, že u takových soudů, ne trestních, ale občanskoprávních, už jsem stál mnohokrát a bylo to většinou velmi podobné. Je to svoboda slova.

Obhájce:

Jsou vám známa nějaká ustanovení zákonných předpisů, která by se dotýkala úpravy toho, o čem jste psal? Mám na mysli ustanovení, která upravují hospodářskou soutěž, zda taková ustanovení jsou vám známa, zda jste je zvažoval při tom, co jste psal, zda máte za to, že jste je porušil či nikoliv.

Obž. Turek:

Já jsem lehce poučený laik, samozřejmě jsem hospodářskou soutěž nikdy neřešil ani ve své hlavě, ani jinde jako pracovně, spíš jsme se vztahovali k takovým věcem, jako pomluva, nepravdivá informace nebo záměrně zavádějící informace.

Sv. Roman Kamler

Totožnost ověřena dle OP č. 104 321 141, po poučení dle § 100, 101 uvádí: poučení jsem porozuměl a vypovídat budu.

K dotazu předsedy senátu:

Někdo ze známých mi zavolal, řekl mi, abych se připojil na „horydoly“, že je tam článek o tom, že jsme přišli o licenci. Byl jsem jedním z prvních přispěvatelů v té diskusi, kdy jsem tam napsal, že mi to připadá jako nesmysl, protože poté, co jsme si s panem Turkem telefonovali, tam mi přišlo, že jsem mu to všechno vysvětlil, tak mi nebylo jasné, proč se tato záležitost objevila na serveru a také proč tam zůstala tak dlouho.

Předseda senátu:

Měl jste v té době nebo někdy předtím problémy s licenci? Měl jste signály, že by mělo dojít k odnětí licence?

Sv. Kamler:

Ne, nikdy. Někdy koncem 90. let došlo k zeštíhlování u firmy Gore a jednalo se tam zhruba o toto: naprosto logicky firma Gore zjistila, že když se zbaví 50 % svých partnerů, tak její obrat klesne o 20 %, což jsou naprosto jednoduchá čísla, čili byla nastavena linka odběru materiálů, obratu atd. Já jsem tu hranici přešel, takže jsem o licenci nepřišel, ale třeba jiná firma v České republice o ni přišla, ale nebyla to žádná otázka nějakých jednání, byla to suchá obchodní politika. Kdybych odebíral goretex za 100 tisíc marek míň, tak bych o tu licenci přišel.

Předseda senátu:

Jak došlo k pozdržení zakázky pro horskou službu v roce 2004?

Sv. Kamler:

Tam šlo o to, že jsme první zakázku pro horskou službu realizovali v roce 1996, kdy jsme dvakrát po sobě oblékli profesionály horské služby, takže bych řekl, že naše pozice tam byla velmi dobrá. V roce 2003 nebo 2004 na jaře proběhlo výběrové řízení, ve kterém jsme zvítězili, to bylo na oblečení pro celou členskou základnu, jednalo se o 550 kompletů. Byla to velká zakázka, byla rozdělena na několik stupňů, kdy v první fázi jsme dodávali bundy,

v druhé fázi kalhoty a do toho běžel winstoper, který snad měl přijít až na jaře. Došlo k situaci, že s horskou službou, dnes už je to lepší, ale dříve byl problém v tom, že oni až do poslední chvíle nikdy neměli peníze. My jsme se bavili o zakázkách za mnoho set tisíc korun a oni říkali jo, bude to, ale já jsem musel objednat materiál s předstihem několika měsíců, zadat to do výroby a celou výrobu financovat a do poslední chvíle nebylo úplně jisté, jestli peníze na horskou službu zbudou nebo nezbudou. Jde o to, že se toto celé rozběhlo, my jsme pro ně dělali kalhoty a najednou se objevily pochybnosti o tom, jestli to bude nebo nebude, protože jestli tu licenci nebudeme mít, tak...

Předseda senátu:

Došlo k pozdržení zakázky k výrobě kalhot. To byla zakázka vycházející z vítězného výběrového řízení. O jaké pozdržení se jednalo?

Sv. Kamler:

Jednalo se o pozdržení několika měsíců, kdy kalhoty měly být dodány v listopadu nebo v prosinci a nakonec byly dodány někdy v dubnu. Pro nás to znamenalo to, že byl pozdržen finanční tok v objemu mnoha set tisíc korun.

Předseda senátu:

Proč došlo k tomuto pozdržení, když po 10 a pak po 12 dnech byly informace týkající se vašeho podniku upraveny na správnou míru?

Sv. Kamler:

Je to otázka fám, které kolem toho nadále pokračovaly. Celé vyvrácení fámy trvalo dlouho a když se podíváte do těch diskusí, já jsem je sledoval, takže mně to bylo jasné, ale když si po několika týdnech najdete příspěvek,... tak jak to tedy je?

Předseda senátu:

Někdo z horské služby to řešil přímo s vámi? Ptali se vás na to?

Sv. Kamler:

Ano, měl jsem o tom hovory především s panem Brožkem a s panem s panem Barnetem, kteří byli moji nejbližší partneři pro jednání tohoto typu. Pan Brožek jako náčelník horské služby a pan Barnett jako manažer.

Předseda senátu:

Ty hovory byly přibližně kdy ve vztahu k datu 12. listopadu, kdy to bylo poprvé zveřejněno?

Sv. Kamler:

To nejsem schopen říct. Odehrávalo se to určitě v souvislosti tady s tím, kdy přišly první zprávy. To nebyl hovor typu „my ty kalhoty nechceme“, ale takový typ fám, jak to tedy bude, jo nebo ne, my nevíme, ti říkají to,...

Předseda senátu:

Kdy probíhalo výběrové řízení pro oblečení 2005-2006?

Sv. Kamler:

To mělo probíhat na jaře roku 2005, ale já to nevím. To není veřejné výběrové řízení, oni oslovují firmy. Nevím, jestli to bylo v březnu nebo dubnu. To bylo stejné výběrové řízení, které jsme v roce 2003 nebo 2004 vyhráli s tím rozdílem, že se jednalo o zimní vybavení.

Předseda senátu:

Z jakého důvodu, podle vás, jste nebyl zařazen do toho výběrového řízení?

Sv. Kamler:

Podle mě to byla nějaká reakce na to, co probíhalo, přestože ta kauza byla vyvrácena, že jsme o tu licenci nepřišli, tak to byla otázka nějakých šumů tohoto typu. To mi řekl pan Brožek.

Předseda senátu:

Měl jste možnost s někým ze zadavatelů tohoto výběrového řízení hovořit o těchto šumech?

Sv. Kamler:

Ne. To jsou věci, které žijí vlastním životem a já nemohu sednout do auta a jet do Beskyd za náčelníkem a říct mu, že to není pravda.

Předseda senátu:

Měl jste osobní nebo obchodní vazby na pana obžalovaného?

Sv. Kamler:

Ne, akorát v průběhu těchto záležitostí se na mě obrátil jeho bratr, který má asi na starosti inzerci a nabídl mi inzerci jak internetovou, tak v tisku a já jsem odpověděl, že nemám vyřešené nějaké záležitosti s jeho bratrem a on mně řekl, že bych neměl být hloupý a měl bych oddělit záležitosti obchodní a osobní, načež jsem mu odpověděl, že to já neumím, že jsem jenom jeden a že nemůžu za firmu jednat jinak než za sebe.

Předseda senátu:

Víte o tom, že by pan obžalovaný měl nějaké vztahy nebo kontakty na pro vás konkurenční prostředí?

Sv. Kamler:

Nevím, rád bych se na to zeptal jeho zdrojů, který tam uvádí, že má dva obchodníky, protože mně to jinak nedává smysl, proč by tuto věc udělal. Jsou dvě možnosti: buď to dostal jako zakázku od někoho, nebo druhá možnost, pravděpodobnější, vždycky takováhle kontroverzní kauza vyvolá zájem čtenářů. V tom okamžiku stoupne sledovanost a touto sledovaností se dá argumentovat při zadávání reklamy. To, že někomu ublížím a pošpiním ho, to už je druhá věc.

Přisedící Wolf:

Můžete nám říct, jaké jsou zvyklosti soutěže v hospodářském styku?

Sv. Kamler:

Na to nejsem schopen odpovědět. Osobně si myslím, že není důležité, jestli pan Turek vyrábí nebo nevyrábí bundy. Jestliže bude svoje teze někde psát do automobilového serveru, tak je mi to ukradené, ale to, že píše tímto způsobem, tak si myslím, že mě poškozuje.

Státní zástupce:

Vaše telefonická reakce, tak jak bylo uvedeno v článku, je pravdivá, nebo není?

Sv. Kamler:

Já jsem jednoznačně panu Turkovi řekl, že to je celý nesmysl, určitě jsem mohl říct větu, že „pokud jsem o licenci přišel, tak že o tom nevím“. Ale tady kolem toho se točí spousta věcí, které potom z té diskuse i vyplývají. Pan Turek volal k nám do prodejny, paní vedoucí mu řekla, že to je nesmysl, ale přesto mu nedala moje telefonní číslo. Volala mně, že tohle se od pana Turka dověděla. Já jsem na pana Turka neměl telefon, čili jsem zavolał Sport Life panu Červinkovi, který měl stánek „Svět outdoorů“ a poprosil jsem ho, aby ten telefon donesl panu Turkovi. Pak jsme si spolu asi 10 minut povídali. Pak se odehrála celá ta kauza o tom, kdy pan Turek tvrdil, že si to nahrával a pak to smazal atd. atd. Já osobně si myslím, že to není pravda, protože to ani nebyl jeho telefon. Navíc, kdyby si to nahrával, tak by nemohl tvrdit to, co tvrdí a když jsem řekl, že to je nesmysl tak mi řekl, že to je ovlivňování, že jsem jednou řekl že jo a že ne atd.

Státní zástupce:

Trváte na tom, že jste mu to jednoznačně vyvrátil?

Sv. Kamler:

Samozřejmě. Já jsem mohl říct větu, že jestli jsme o licenci přišli, takže o tom nevím.

Státní zástupce:

Víte, co k tomu říkala paní Komárková?

Sv. Kamler:

Paní Komárková mu řekla, že to je nesmysl, je to lež.

Státní zástupce:

Zaslechl jste někdy od jinud, z jiného zdroje, informaci, která byla obsahem toho článku, že jste přišli o licenci?

Sv. Kamler:

Ne.

Státní zástupce:

Jaká byla reakce v Německu, když jste to probírali s panem Pigorse?

Sv. Kamler:

Reakce v Německu byla zvláštní. Souviselo to se způsobem dotazu pana Turka. Šlo o to, že pan Turek se na licenci se ptal pouze Petera Rudolfa, který s tím nemá co dočinění. Je to, jako kdyby se pan Turek ptal našich švadlen, co budeme za dva roky vystavovat na výstavě. Já to vím, já na té kolekci dnes pracuji, ale ony to nevědí, ony to vyrábějí. Čili v okamžiku, kdy pan Turek dostal zprávu od pana Pigorse, který je zodpovědný za Evropu od Rozvadova po Turecko, je tam jasně napsané, že jsme o žádnou licenci nepřišli a že jsme pro firmu Gore

důležitými partnery, on to vyvrátí, že čeká na Hanse Petera Rudolfa, který má na starost reklamu.

Státní zástupce:

Řekl jste, že vás zásadně mohlo poškodit už jen to, že jste to musel v Německu diskutovat.

Sv. Kamler:

Samozřejmě. Je to věc, která je nepříjemná a v okamžiku, kdy tam přišel překlad o pana Turka, který říkal, že mi to je úplně jedno, tak se mě pan Pigors dotázal, jestli jsme něco takového opravdu řekl. Já jsem mu vůbec nic takového neřekl, víceméně, když s tím člověkem jste v kontaktu 10 let obchodně i jinak, tykáte si, a najednou přijde e-mail, kde je napsáno „Dear Roman“, tak je to divné, není to normální.

Státní zástupce:

Mělo to negativní dopad na vaši spolupráci v budoucnu, třeba z hlediska důvěry?

Sv. Kamler:

Ne, u firmy Gore ne. Řekl jsem jim, že to je celé hromada hnoje, už potom mávli rukou.

Státní zástupce:

Kromě té zakázky na kalhoty a to vybavení, byl jste ještě jinak poškozen hospodářsky?

Sv. Kamler:

Jsou to věci, které se velmi těžko dají vyčíslit. Jak to ovlivnilo vánoční trh atd., to nevím, ale hlavně si myslím, že jsme přišli o kredit. Já jsem firmu založil 1. ledna 1986, tj. před 21 lety. Od mámy jsem si půjčil kufříkový šicí stroj a v krámě jsou koupil látku za 400,- Kč. Dneska mám akciovou společnost, 60 zaměstnanců, vyrábím v Čechách, mám zařízení fabriku, vyvážíme do 10 zemí EU, do Japonska a Koreje.

Státní zástupce:

Byl hmatatelný pokles poptávky?

Sv. Kamler:

Nejsem schopen odpovědět. Můžu vám říct, že jsem měl ten pocit, ale to všechno plave na vodě.

Státní zástupce:

Co máte společného s panem Adamcem?

Sv. Kamler:

Pan Adamec byl svého času mým zaměstnancem, byl členem představenstva v okamžiku, kdy jsme založili akciovou společnost.

Státní zástupce:

Měl něco společného s firmou Kammsport?

Sv. Kamler:

Ne, vůbec nic. Firma Tilak je následníkem Kammsportu, ale pan Adamec určitě přešel až v okamžiku, kdy byl založen Tilak, byl zaměstnancem Tilaku.

Státní zástupce:

Jste stále v nějakém styku nebo jste se rozešli? Pokud ano, za jakých okolností?

Sv. Kamler:

My jsme se rozešli téměř ve zlém někdy na podzim roku 2002. Šlo o to, že pan Adamec, se kterým jsem se dlouhá léta znal z hor, ke mně přišel a dělal šéfa prodeje a marketingu, a poté, co ta spolupráce měla raketový start, tak se to zastavilo a ve finále jsem měl problém s tím, že pan Adamec plnil svůj vlastní plán prodeje na 38 % a my jsme na konci září roku 2002 byli ve ztrátě 1 600 000,- Kč a já jsem nevěděl, co mám dělat. Tak jsme se s panem Adamcem rozešli a celou situaci jsme řešili ještě následující období.

Státní zástupce:

Víte o tom, zda pan Adamec měl nějaký přehled o hospodaření Kammsportu, například z čeho by mohl dovodit, že má nějaké problémy a podával o tom takové informace?

Sv. Kamler:

Pan Adamec samozřejmě věděl o té daňové kontrole někdy z roku 1999, věděl i o jejích výsledcích.

Státní zástupce:

Hovořil jste o tom s někým z horské služby, mohl vám někdo naznačovat, zda zdroj té informace byl ještě někde jinde?

Sv. Kamler:

Já si to nepamatuji.

Zástupce poškozeného:

Je vám známo, kam pan Adamec, poté co ukončil poměr s Tilak, nastoupil? Víte, kde pracuje?

Sv. Kamler:

Dva roky dělá zastoupení Schäfela pro tuto zemi, což je přímá konkurence, firma Schäfel dělá přesně ty věci, které děláme my. Poté co to zastoupení skončil, tak nastoupil jako marketingový ředitel ve společnosti Hudy Sport, která je také významným hráčem na outdoorovém trhu.

Zástupce poškozeného:

Je vám známo, zda doména „horydoly“, resp. pan šéfredaktor Turek pokračoval v nějaké polemice na téma, jak Tilak přišel o licenci, vysvětloval to následně? Jde mi zejména o období před tímto soudem.

Sv. Kamler:

Ano, tam se objevilo ještě několik článků, které se týkaly vyšetřování a toho, jak to celé probíhá dále, jak to trvá dlouho. Byl jsem obviňován z toho, že to celé prodlužuji a protahuji. Pak se v okamžiku, kdy jsme podali trestní oznámení, tam objevil článek „Tilak udal Horydoly“ napsaný poměrně negativně a ještě s takovým odstavečkem, kde je napsáno, že tak se to většinou dělá, že se rozdávají trestní oznámení a je to většinou známka toho, že ten poškozený má naděláno do kalhot.

Zástupce poškozeného předkládá předsedovi senátu nové články z internetových stránek „horydoly“.

Obhájce:

Poté, co byl uveřejněný druhý článek s vyvrácením hrozby, což bylo po deseti dnech, vy jste se o něm dozvěděl ten samý den, mělo to být podle obžaloby 22. listopadu. Argumentoval jste pak v diskusi s horskou službou nebo dalšími zákazníky tím, že tam pan Turek změnil to stanovisko?

Sv. Kamler:

Ne. Já jsem už tyhle věci naprosto ignoroval, protože další záležitost, kterou jsme probírali, i celá záležitost se přesmykla na Kammsport. Potom už Tilak do toho zatahovaný nebyl. Ale já jsem nebyl ve stavu, že by mi někdo 20. listopadu nebo v těch dnech předtím dvakrát denně volal z horské služby, jestli ano nebo ne. To je věc, která proběhla a tam se oddály ty kalhoty, ale nebylo to tak, že by mi někdo zavolal a řekl: ty jsi přišel o licenci a my ty kalhoty nechceme. Nikdo mi to neřekl do očí, protože by se přiznal, že uvěřil těm blábolům, ale jsou to věci takové hloupé, šumivé, proto to všechno trvalo tak hrozně dlouho.

Obhájce:

O těch šumech se mluvilo ještě někde jinde než v souvislosti s tím serverem?

Sv. Kamler:

Já si myslím, že to lidi zaregistrovali, dostával jsem e-maily, a když jezdil můj obchodní zástupce po krámech, tak se tam velmi často tyto věci probíraly.

Obhájce:

I po tom 22. listopadu, když byl ten druhý článek?

Sv. Kamler:

Samozřejmě, tam šlo o to, jak to celé bylo udělané. Protože pan Turek napsal, že stanovisko firmy Gore je takové a takové, ale přitom už tyto informace měl o mnoho dní dopředu, takže se znovu promílalo, proč to udělal na začátku a proč to trvalo tak dlouho, než to vyvrátil, když informace jednoznačně to prokazující, už měl týden k dispozici.

Obž. Turek:

Chtěl bych se ohradit formulací, kterou tady uváděl pan Kamler, uváděl vulgární, jako že je naděláno do kalhot nebo něco takového, tohle já jsem určitě osobně nikdy nepoužil. Jenom spíš ta věc, kterou vy jste citoval, je o tom, že to bylo stanovisko v podstatě všech státních

zástupců, se kterými jsem mezitím mluvil a policistů z kriminální policie, kteří říkali, ano, tohle je přece občanskoprávní věc.

Předseda senátu opět sděluje obžalovanému a jeho obhájci, že soud posoudí, zda se jedná o občanskoprávní nebo trestní odpovědnost.

Předseda senátu:

Pokud jsem seznámen teď čerstvě s výtisky těch korespondencí, stanovisky, která vy svým způsobem publikujete nebo nějakým způsobem iniciujete, tak si vás, pane obžalovaný, dovolím upozornit: je proti vám v tuto chvíli vedeno trestní stíhání a já nechci předjímat výsledek tohoto hlavního líčení, které může skončit jakkoliv, ale dovolím si upozornit vás na to, že tato vaše aktivita ve vztahu k probíhajícímu trestnímu stíhání by mohla být hodnocena v krajním případě i jako snaha ovlivňovat svědky prostřednictvím médií a to je vazební důvod dle § 67 písm. b) tr. ř. Pokud jsem před chvílí hovořil o vaší novinářské etice, aniž jsem znal tyto vyjetiny z počítače, tak bych si dovolil tuto záležitost teď pod novými dojmy trochu konkretizovat.

Svědék svědecké neúčtuje.

Sv. ing. Branislav Adamec

Totožnost ověřena dle OP č. 107 884 710, po poučení dle § 100, 101 uvádí: poučení jsem porozuměl a vypovídat budu.

K dotazu předsedy senátu:

S panem Turkem se znám osobně z jediné cesty, v té době pracoval jako novinář nebo jako redaktor Mladé fronty a protože psal z našeho pohledu nesmysly a úkolem marketingu bylo spolupracovat s novináři a vytvářet obraz o firmě Gore, pro kterou jsem kdysi pracoval. Tak jsem tohohle pána naložil do auta, jeli jsme do sídla firmy Gore v Německu, aby si všechno prohlédl na vlastní oči a umožnil jsem, mu aby psal to, co viděl, ne to si vymyslel. To bylo někdy v roce 1999, 2000. Viděli jsme se pak ještě na veletrzích nebo na nějakých novinářských akcích, ale už jsme spolu nemluvili. Je to sedm, osm let, když s někým jedete, tak se bavíte o spoustě věcí, ale asi jsem nemohl říct něco, co by nebyla pravda, nebo jsem to neřekl stoprocentně. Nemohl ode mě slyšet věci, že někdo přišel o licenci, pokud o tu licenci nepřišel, ať se to týká jakékoliv firmy.

Přisedící Svobodová:

Mohl byste říci, jaké procento trhu tvořila firma Tilak s těmito výrobky?

Sv. Adamec:

My jsme nedělali žádné průzkumy, odhad by byl naprosto nekvalifikovaný.

Státní zástupce:

Vy jste věděl o článku „Přijde Tilak o licenci Gore“?

Sv. Adamec:

Ano, pan Kamler mi volal a upozornil mě na tento článek, ale nijak jsem na něj nereagoval, nezapojil jsem se do diskuse.

Zástupce poškozeného a obhájce bez dotazů.

Svědék svědecké neúčtuje.

Vyhlášeno

u s n e s e n í

hlavní líčení se na 10 minut přerušuje.

Sv. Adolf Klepš

Totožnost ověřena dle OP č. 107 225 309, po poučení dle § 100, 101 uvádí: poučení jsem porozuměl a vypovídat budu.

K dotazu předsedy senátu:

Zápis ohledně výběrového řízení je u pana Barneta, je ředitel úřadu a u něj se archivují všechny tyto složky. My požadujeme určitou kvalitu materiálu, na základě které bylo celé výběrové řízení vypsáno a protože došlo ke zveřejnění této informace, byla oprávněná pochybnost o tom, zda materiál bude dodán v požadované kvalitě a proto jsme pozdrželi odebrání této dodávky řádově o měsíce. Chtěli jsme doložit od firmy Tilak, zda skutečně vlastní licenci Gore a do té doby, než byla tato skutečnost doložena, tak byla dodávka pozdržena. Pochybnosti jsme získali na základě ústní informace kolegů z Jeseníků, posléze informace ze serveru „horydoly“, která se ke kolegům dostala prostřednictvím tohoto serveru. Potom jsme telefonicky kontaktovali pana Kamlera, který nám tuto informaci nepotvrdil, naopak nám potvrdil, že licenci Gore nadále vlastní, nicméně, než to doložil nějakým dokladem, tak to určitý čas trvalo a po tuto dobu byla dodávka kalhot pozdržena. Uvedení věci na pravou míru 10 dnů poté nám nestačilo k vyvrácení pochybnosti. Pochybnosti vyvrátil především pan Kamler.

Předseda senátu:

Kdy bylo výběrové řízení pro dodávku na sezónu 2005-2006 a proč nebyla firma Tilak jako vítěz v předchozím období oslovena?

Sv. Klepš:

Ten termín nevím, vím, že výběrová řízení se konají začátkem roku, aby dodavatelé byli schopni dodat materiál na další sezónu. Firma Tilak nebyla zařazena do výběrového řízení ze stejného důvodu, proč byla pozdržena dodávka kalhot. Byl požadavek na určitou kvalitu materiálů a předpokládám, že v tomto období ještě nebyl písemný doklad o tom, že firma Tilak vlastní licenci Gore.

Předseda senátu:

V současné době s firmou Tilak opět spolupracujete?

Sv. Klepš:

Spolupracujeme, byla zařazena do výběrového řízení na celoroční oblečení, které proběhlo letos koncem února.

Předseda senátu:

Kolik pro to výběrové řízení 2005-2006 bylo zařazeno subjektů?

Sv. Klepš:

Přibližně 5.

Předseda senátu:

O tom, že firma Tilak nebude zařazena do výběrového řízení, to bylo skupinové rozhodnutí?

Sv. Klepš:

To bylo rozhodnutí komise, vzhledem k tomu, že není povinnost v tomto případě při tomto objemu zakázky vyvěšovat, pouze oslovit.

Senát bez dotazů.

Státní zástupce:

Později, když se vyvrátily tyto informace, zjistil jste vy osobně, že celý problém mohl mít zdroj někde jinde, než byl inkriminovaný internetový článek?

Sv. Klepš:

Nezjistil, ani to nepředpokládám. Zřejmě to všechno vzniklo z popudu tohoto internetového článku. Diskutovali jsme o tom nejen s kolegy, ale i s panem Kamlerem. Na základě toho jsme usoudili, že pravděpodobně z tohoto zdroje vznikly naše pochybnosti. Nepředpokládáme, že by měl být zájem ještě někde jinde pana Kamlera poškodit.

Státní zástupce:

Jak se mezi vás k horské službě dostala ta informace?

Sv. Klepš:

Původně ústně od kolegů z oblasti Jeseníky, kteří nám sdělili, že tato informace koluje po oblasti a následně z internetových stránek.

Státní zástupce:

Kdo to byl v těch Jeseníkách?

Sv. Klepš:

Předpokládám, že kolega Formánek, ale od koho to slyšel, nevím. Pan Formánek je zaměstnán jako kmenový zaměstnanec v oblasti Jeseníky na Červenohorském sedle.

Předseda senátu žádá svědka Klepše, aby na adresu soudu nebo telefonicky sdělil spojení na pana Formánka.

Zástupce poškozeného:

Mohl byste sdělit soudu, jaký význam má pro posuzování kvality oblečení pro horskou službu skutečnost, že toto oblečení je založeno na goretexové složce?

Sv. Klepš:

Nejedná se přímo o goretexovou složku, jedná se o membránu jako takovou, protože obchodní názvy membrán jsou různé, nicméně požadavek je, aby to oblečení bylo vybaveno membránou a je tam i požadavek na voděodolnost výškovodním sloupcem, tzn. 20 m vodního sloupce, a to splňují pouze některé druhy membrán, z nichž jedna je gore.

Zástupce poškozeného:

Je pro vás důležité, aby výrobce, který dodává toto oblečení, touto licencí disponoval naprosto nezpochybitelně jak v době, kdy ten výrobek byl vyráběn, tak i v době pozdější z hlediska reklamace apod.?

Sv. Klepš:

Bezesporu, protože požadujeme tříletou lhůtu, aby bylo možno dovybavovat členskou základnu těmito materiály, to znamená, že je nutné, aby disponoval licencí i v době pozdější.

Obhájce:

Kdy jste dostal informaci od kolegů z Jeseníků? Bylo to před tím, nebo poté, co vyšel článek na serveru „horydoly“?

Sv. Klepš:

Nevím, ale na ten článek jsme se dívali následně. Bylo to řádově několik dní před tím, než článek vyšel.

Obžalovaný bez připomínek.

Svědék svědecké neúčtuje.

Sv. René Mašín

Totožnost ověřena dle OP č. 102 593 448, po poučení dle § 100, 101 uvádí: poučení jsem porozuměl a vypovídat budu.

K dotazu předsedy senátu:

Působil jsem v materiální komisi, která doporučovala typy a materiály, z kterých by mělo být vybavení členů horské služby. Víím, že dodávky goretexových kalhot od firmy Tilak přišly zhruba s půlročním zpožděním, protože při sezení materiálové komise byla podána informace o tom, že firma Tilak se dostala do problémů s dodávkami z materiálů gore. Víím to od svých

kolegů z jiných oblastí, tu informaci přinesli, myslím, kolegové z Moravy, mám pocit, že z Jeseníků. V té době jsem nevěděl, že po internetu kolovala nějaká informace v této souvislosti, to jsem se dozvěděl až následně. Při výběrovém řízení na dodávku oblečení horské služby pro sezónu 2005-2006 jsem už nebyl členem materiálové komise. Já jsem se nikdy nezúčastnil výběrových řízení v rámci horské služby, já jsem jenom doporučoval v rámci materiálové komise. Začátkem roku 2005 jsme doporučovali materiál gore, ale už jsme nejednali o výběru jednotlivých firem.

Senát, státní zástupce, zástupce poškozeného, obhájce i obžalovaný bez dotazů.

Svědék svědecké neúčtuje.

K odročenému hlavnímu líčení bude předvolán svědek Barnet, Brožek a svědkyně Komárková.

Ze strany státního zástupce, zástupce poškozeného ani ze strany obhajoby nejsou žádné další nové důkazní návrhy.

Prohlášeno

u s n e s e n í

Za účelem předvolání konstatovaných svědků a provedení dalšího dokazování formou listinných důkazů se toto hlavní líčení odročuje na 24. 7. 2007 od 9.00 hod., č. dv. 46, I. patro, což všichni přítomní berou na vědomí a dostaví se bez předvolání.

Skončeno a podepsáno v 11.30 hod.

JUDr. Jan Sváček
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Dagmar Petrová

Zvukový záznam přepsán 11. 6. 2007 a CD uložen pod č. 313 v kanceláři č. dveří 93/II. patro.

Dagmar Petrová
protokolující úřednice